

Maade, hvorpaa Ivan og Jakobe havde taget Sagen, var han belavet paa, at Svigerforældrene vilde kræve en Forklaring af ham, ja maaske ligefrem gøre en Slags Ret gældende overfor ham, fordi han for Tiden levede af deres Understøttelse.

Der blev dog ikke Brug for noget Selvforsvar. Philip Salomon, der een Gang for alle havde taget Stilling til Per og hans Fremtidsplaner, overvandt lykkeligt den Fristelse; han unægtelig følte, til at give ham en Lektion i, hvad man i Forretningsverdenen ansaae for tilladeligt. Heller ikke Svigermoderen hentydede med et Ord til det forefaldne.

Efter Bordet gik Jakobe og Per ned i Haven. De holdt hinanden under Armen; men trods Forsoningen ude i Skoven vilde den gamle Fortrolighed ikke rigtig indfinde sig igen. Af Frygt for at komme til at sige noget, der kunde genopvække Striden fra før, fortav de deres Tanker for hinanden og talte om ligegyldige Ting. Jakobe kunde derfor heller ikke nu faa sig til at berøre Spørgsmaalet om deres Forlovelses Offentliggørelse, endsige til at betro ham sin Formodning om sin Tilstand; og Per kunde paa sin Side ikke overvinde sig til at fortælle hende om sin Familjes Bosættelse i København, af hvilken han, trods Formiddagens store Begivenheder, stadig var meget optaget.

Desuden gik han i Uro for, at Nanny skulde dukke op herude. Der var ved Middagsbordet bleven talt om, at hun af Hensyn til Selskabet den næste Dag vilde komme om Aftenen og overnatte her. Hele Tiden gik han derfor med et spidset Øre vendt op imod Villaen og maatte samtidigt passe paa, at Jakobe ikke mærkede hans Adspredthed.

Tilslidst satte de sig paa Bænken nede ved Stranden, hvor der var Læ for den stærke Blæst. Det var omtrent i den samme Time, de havde opholdt sig her den foregaaende Dag; men det var en ganske anden Stemning, der hvilede over Naturen denne Aften. Indtil langt imod Nord var begge Kystlinjerne skarpt optrukne. Hveen traadte saa tydeligt frem, at man kunde se Søn brydes under Øens solluende Grusskrænter. Vinden var vestlig, og langs den sjællandske Kyst var Vandfladen næsten rolig, ja paa Steder, hvor Jordsmonnet bag Strandkanten højnede sig,